

РЕШЕНИЕ

№ 2670

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 27.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **750** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.190а, ал.1 от Закона за водите.

Образувано е на основание изпратена от ГД „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ при ДАМТН жалба от Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“, [населено място] против даденото в раздел V, т.2.1 от Констативен протокол №01-02-73/05.12.2023 г., издаден от длъжностни лица в РО НЯСС Югозападна България на ГД „НЯСС“ към ДАМТН предписание „Да се приведе основния изпускател на язовир „Ж. долен“, находящ се в [община], в изправно техническо състояние в срок до 01.04.2024 г.“.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради неспазване на установената форма и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Поддържа се, че даденото предписание е издадено при липса на мотиви и в същото не е посочено пред кой ораган и в какъв срок подлежи на обжалване. Твърди се също, че не са спазени изискванията на чл.26, чл.34 и чл.35 АПКq доколкото липсва уведомяване на ДПУСЯ за откриване на производство по чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ и предстоящо издаване на ИАА с подобно съдържание, възлагащ изпълнението на задължение. Предприятието, в качеството си на страна, не е взело участие в производството по издаване на акта чрез надлежно упълномощен представител и не му е дадена възможност да изрази становище. От друга страна се твърди, че от страна на длъжностни лица, оправомощени от председателя на ДАМТНq е издаден друг констативен протокол /КП

№01—2-10/07.02.2023 г./, обективиращ абсолютно идентично предписание за същия язовир. Същото е обжалвано по съдебен ред, като към датата на подаване на жалбата производството все още не е било приключило. По изложените съображения се иска от съда да постанови решение, с което да отмени оспореното предписание. Претендира се присъждане на направените по делото разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата, Началник на отдел и Главен инспектор в РО НЯСС „Югозападна България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, чрез процесуалния си представител ст. експерт, юрист към ДАМТН Е. В. З., оспорват жалбата с доводи за нейната неоснователност. Съображения за законосъобразност на оспорения акт са изложени в представено писмено становище. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложена е в заверено копие административната преписка.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Не е спорно между страните, че язовир „Ж. долен“, находящ се в землището на с Ж., обл. К. е публична държавна собственост съгласно АПДС №1798/20.05.2022 г. с предоставени права за управление и стопанисване на държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“.

Съгласно Заповед №776/22.12.2021 г. на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, изменена и допълнена със Заповед № А-142/18.03.2022 г., изменена и допълнена със Заповед №А-354/27.05.2022 г., изменена и допълнена със Заповед №А-577/23.08.2022 г., изменена и допълнена със Заповед № А-603/02.09.2022 г. длъжностните лица инж. А. Б. И. на длъжност началник на отдел в РО НЯСС „Югозападна България“ и инж. З. А. Г. на длъжност главен инспектор РО НЯСС „Югозападна България“ на основание чл.201, ал.11 вр. чл.190, ал.4 и чл.190а, ал.1, т.2, т.3 и т.4 от ЗВ, вр. чл.3, ал.3 от УП ДАМТН са оправомощени с права да контролират предписанията на комисиите по чл.138а, ал.3 от ЗВ, да контролират мерките за осигуряване на изправно-техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Видно от приложения по делото Констативен протокол №01-02-10/07.02.2023 г., издаден от инспектори в РО НЯСС „Югозападна България“, на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, в т.V.2.3 от същия на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ е дадено предписание „Да се приведе основния изпускател в изправно техническо състояние в срок до 26.05.2023 г. на язовир „Ж. долен“, находящ се в имот с №29386.39.97 в землището на [населено място], обл. К.. Видно от приложеното по делото съдебно решение №6702/07.11.2023 г., постановено по адм. д. №3746/2023 г. по описа на АССГ това предписание е оспорено по съдебен ред, като със същото жалбата на ДПУСЯ е отхвърлена. По делото няма данни към датата на издаване на оспореното в настоящото производство предписание това решение да е влязло в сила. При служебно извършена справка в

деловодната система на ВАС предвид доводите, наведени в жалбата, се установи, че същото е обжалвано, като е образувано адм. д. №712/2024 г. по описа на ВАС, разгледано на 11.04.2024 г. и обявено за решаване.

Видно от приложените към административната преписка доказателства с писмо от 03.11.2023 г., получено на 07.11.2023 г., Изпълнителния директор на ДПУСЯ е уведомен, че от 05.12.2023 г. до 13.12.2023 г. ще бъдат извършени проверки на язовирни стени и съоръжения към тях, собственост на държавата, с предоставени права на ДПУСЯ, като е необходимо да бъде осигурен упълномощен представител на държавното предприятие на предстоящите проверки. Предоставен е график на предстоящите проверки, от който е видно, че надзор на язовирната стена на язовир „Ж.“ ще се извърши на 05.12.2023 г. Изпълнителния директор е уведомен, че по време на проверките е необходимо да се представи досието на съответната язовирна стена и съоръженията към нея, както и че за извършените проверки ще бъдат съставени констативни протоколи.

При извършена на 05.12.2023 г. проверка на техническото и експлоатационно състояние на язовир „Ж. долен“ е констатирано, че основния изпъкатель – тръбен в шахта, е затапен с дървена тапа без спирателен кран. В момента на проверката има монтиран мобилен сифонен изпускател Ф125, чрез който се понижава нивото в язовира. В раздел IV е отразено, че не е изпълнено предписанието, дадено с КП №01-02-10/07.02.2023 г. от проверка за техническото и експлоатационно състояние на язовир „Ж. долен“: „Да се приведе основния изпускател в изправно техническо състояние в срок до 26.05.2023 г. Затова в раздел V, т.2.1 отново е дадено предписание „Да се приведе основния изпускател в изправно техническо състояние в срок до 01.04.2024 г.“ Проверката е извършена в присъствието на инж. Харизан Т. на длъжност специалист Ръководител регионално звено ТП Б. към ДПУСЯ, в качеството му на представител на собственика. В КП е отразено, че язовир „Ж. долен“ е класифициран като първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл.141б от ЗВ.

Видно от представената по делото обратна разписка, констативният протокол е съобщен на жалбоподателя на 09.01.2024 г.

Като част от административната преписка е представен Протокол от проверка на състоянието на язовирна стена и съоръженията към нея от 28.09.2021 г., отразяващ резултатите от извършена проверка от комисия, назначена от Областния управител на област К.. В същия е било дадено предписание да се извършат ремонтно-възстановителни работи за възстановяване експлоатационното състояние на основния изпускател със срок 31.03.2022 г. Към преписката са приложени и два протокола – Протокол №43 от 31.03.2023 г. и Протокол №196/05.09.2023 г., в които са отразени резултатите от извършена проверка от комисия, назначена от Изпълнителния директор на ДПУСЯ, която е извършила технически преглед на язовира. Видно от същите и при двете проверки е констатирано, че основния изпускател е в неизправно-неработоспособно състояние, като е предложен ремонт, планиран за изпълнение съответно през 2023 г. и 2024 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съдът намира, че доколкото в т.V.2.1 от Констативен протокол №01-02-73/05.12.2023 г., издаден от длъжностни лица в РО НЯСС Югозападна България на ГД „НЯСС“ към ДАМТН на оспорвания е дадено задължително предписание, което е заявил, че оспорва, същото подлежи на оспорване по реда на

АПК. Оспореното предписание представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК. Актът е издаден от административен орган и съдържа разпоредителна част, с която на жалбоподателя е разпоредено активно поведение, подробно описано в предписанията, като му е даден съответен срок за изпълнение и му е указано да докладва за изпълнението на ДАМТН.

От приложеното към преписката известие за доставяне се установява, че КП, предписанието в който се оспорва, е получен от оспорващия на 09.01.2024 г. Жалбата е подадена на 12.01.2024 г. – в законоустановения срок за оспорване, следователно е допустима.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е и **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това. При преценката си съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в АА.

Правомощията на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор за даване на предписания във връзка с техническото състояние на контролираните обекти произтичат от възложената му с чл.10, ал.4 от ЗВ политика по контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях. Съгласно чл.140, ал.2, т.1 от ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл.138, ал.4, т.8 от ЗВ, а именно контрол на изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация.

Според чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ, Председателят на ДАМТН и оправомощените лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях, съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл.141, ал.2, включително за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти, с изключение на язовирите по приложение №1 към чл.13, т.1, за намаляване на водните обеми, за което уведомява съответната басейнова дирекция, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Следователно, оспореното в настоящото производство предписание е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.190, ал.4 във вр. с чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ. Видно от представената по делото Заповед на председателя на ДАМТН длъжностните лица са оправомощени да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение. За изпълнението на тези функции контролните органи от ДАМТН извършват проверки, за резултатите от които се съставят констативни протоколи със съдържание, изрично установено в чл.118, ал.2 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние. По тези съображения, неоснователно се явява възражението в жалбата за неспазване на установената в чл.59 АПК форма. Непосочването пред кой орган и в какъв срок актът

подлежи на обжалване даденото предписание не е съществено нарушение във формата му и не е основание за отмяна. Този пропуск е относим само към срока за оспорването му. Констативният протокол съдържа определеното в Наредбата съдържание. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване, а именно, че основния изпускател, който е тръбен в шахта, е затапен с дървена тапа без спирателен кран, както и че към момента на проверката има монтиран мобилен сифонен изпускател $\phi 125$, чрез който се понижава нивото в язовира. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. В тази връзка не се установява порок във формата по смисъла на чл. 146, т. 2 АПК, който да обуславя отмяна на акта.

Съдът обаче намира, че оспореното предписание е нищожно, тъй като при започване на административното производство и при издаването му административният орган не е съобразил разпоредбата на чл.27, ал.2, т.2 АПК. Установи се, че към момента на издаването му, от инспектори при Регионален отдел „Югозападна България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор е било издадено аналогично предписание /с различен срок за доброволно изпълнение/, което е било във фазата на съдебно обжалване, като не са посочени и не твърдят настъпили нови релевантни обстоятелства между издаването на двете предписания. Напротив, изрично е посочено, че процесното предписание се издава, тъй като предходното идентично, не е било изпълнено в дадения срок. При наличието на вече издаден административен акт със същия предмет, от същия орган и по отношение на същия адресат, независимо, че е във фаза на съдебно оспорване, разпоредбата на чл.27, ал.2, т.2 АПК предвижда недопустимост на второто производство, респективно издадения в такова производство акт се явява нищожен. В този смисъл е Решение №4915/27.04.2020 г. на ВАС по адм. дело №7981/2019 г., VII отд.

Тук следва да се посочи, че изтичането на срока за изпълнение на предходните предписания не освобождава длъжника от задължението му за изпълнение. Съдът намира, че не е допустима преценка на административния орган как да се противопостави на бездействието на задълженото лице. Нормата на чл.27, ал.2 АПК изключва подобна преценка, като поставя условия за допустимост на второто производството.

С издаването на нов идентичен акт не се постига целта на закона, а именно да се приведе язовира в техническо състояние, годно за безопасната му експлоатация. Тази цел може и следва да се реализира, като се застави длъжника да изпълни задължението си, породено от влезлия в сила административен акт или от акт, подлежащ на предварително изпълнение по реда на принудителното изпълнение, регламентиран в Дял пети „Изпълнение на административните актове и съдебните решения“ от АПК. Издаването на ново предписание с идентичен предмет и страни, като първото, не води до постигане на законовата цел да се осигури безопасната и сигурна експлоатация на язовира.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че следва да обяви нищожността на оспореното в настоящото производство предписание.

За пълнота на мотивите съдът намира, че следва да посочи, че ако не беше установена нищожност на оспорения акт, жалбата би била неоснователна.

Това е така, тъй като, както се каза по-горе, предписанието е издадено от компетентен орган и при спазване на установената форма. При издаването му е спазена е предвидената в закона процедура. В тази насока е налице бланкетно възражение в жалбата относно липса на уведомяване на ДП „УСЯ“ за откриване на производството, което съдът не споделя, тъй като не кореспондира с данните по делото. Дружеството е уведомено за проверката, като негов представител е участвал по време на извършването ѝ и е подписал констативния протокол. Отделно, Констативният протокол е изпратен на адреса на дружеството, видно от приложена по делото обратна разписка. /л.29 от делото/.

Спазен е и материалния закон. Видно от констатациите в акта, неоспорени от жалбоподателя в настоящото производство, основният изпускател на язовира е бил в неизправност. Съжденията на административния орган в тази насока са подкрепени с достатъчно относими доказателства, представени в настоящото производство, включително и представени протоколи за извършени технически прегледи на язовира, както и анализ на техническото състояние на язовира. Не се доказват извършени от жалбоподателя действия във връзка с констатираната неизправност, като такива не се и твърдят от него. Даването на задължителни предписания, които следва да се изпълнят в кратки срокове, е изключително важно и необходимо при констатиране на неизправности в техническото състояние на язовира с цел предотвратяване евентуална опасност за живота и здравето на населението. А в случая оспорващият изобщо не е предприел никакви действия по изпълнението, независимо, че му е било дадено и предходно предписание в същата насока. Но доколкото се установи основание за нищожност на оспореното предписание, същото следва да бъде обявено за нищожно. По тези съображения съдът намира, че подадената жалба се явява основателна. При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на оспорващия искане за присъждане на разноски. Съгласно тази разпоредба когато съдът отмени оспорения акт оспорващият има право на разноски. Оспорващото дружество е заплатило държавна такса в размер на 50 лева и е представлявано от юрисконсулт. Съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за производството по настоящото дело разноските за юрисконсултско възнаграждение на оспорващия следва да бъдат определени в размер на 100 лв., с оглед естеството на производство и реализираните процесуални действия по представителство на дружеството по делото. Предвид това ЮЛ, чийто орган е издал отмененото предписание, а именно ДАМТН, следва да бъде осъдено да му заплати разноски в общ размер от 150 лева. Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на даденото в раздел V, т.2.1 от Констативен протокол №01-02-73/05.12.2023 г., издаден от длъжностни лица в РО НЯСС Югозападна България на ГД „НЯСС“ към ДАМТН предписание „Да се приведе

основния изпускател на язовир „Ж. долен“, находящ се в [община] в изправно техническо състояние в срок до 01.04.2024 г.“.

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор да заплати на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ деловодни разноски в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: